

[Knud Kristensen.]

deles ud mellem alle dem, der hverken har Risiko eller Arbejde. Derfor kan en Konkurrence mellem disse Varer med Prisopgang for Øje ikke finde Sted.

Derfor siger jeg, at en saadan Bestemmelse i høj Grad vil medvirke til, for det første, at disse Forretninger ikke bliver udført, og dernæst, at de, der producerer disse Varer, ikke faar den Pris, de ellers kunde opnaa.

Endelig er det ogsaa blevet fremhævet, at dette med en saadan Vareudveksling kunde vække Uro og Misfornøjelse andetsteds, fordi der deri laa en maskeret Eksportpræmie. Jeg tror ikke, Ministeren nævnte det her i Dag, men han har gjort det før. Jeg vil meget bestemt gaa imod denne Opfattelse. Det er der aldeles ikke Tale om. Hvis man sælger for 50 000 Kr. Kreaturer til Italien og der faar for 50 000 Kr. Metervarer, saa bytter man Varer mod Varer, uden at hverken Stat eller det offentlige yder en eneste Øres Tilskud dertil. Hvordan kan der saa være Tale om en Eksportpræmie? Hvem yder denne Eksportpræmie? Man sælger paa det italienske Marked og bytter med Varer, og dem fører man hjem og sælger dem paa det frie Marked for, hvad man kan faa for dem, og man tager Tabet, hvis det ikke kan bære sig, og faar en Gevinst, hvis det kan bære sig. Enhver Forretningsmand kan gøre det samme. Der er ikke Tale om nogen Monopolstilling. Der gives intet Tilskud fra det offentlige til en saadan Forretning.

Nej, det, man gør her, er faktisk, at man afskærer Producenten fra at udnytte sine Varer saa godt, som han kunde gøre det ved at sælge Varer og tage andre Varer, og Resultatet af dette bliver da, at man altsaa ikke alene siger til Eksporterhvervenes Mænd: I skal levere de Varer, I selv producerer, herhjemme til en Underpris, men I skal ogsaa aflevere den Vare, I sælger paa det udenlandske Marked gennem Vareudveksling, for en Pris, der ligger under det, I kunde opnaa ved selv at foretage denne Forretning! Det er det, man siger, og derfor er der her i Virkeligheden Tale om det modsatte af en Eksportpræmie, nemlig om en Eksportafgift til at holde Eksportpriserne nede.

Lad mig gentage: disse Forretninger skal være reelle Forretninger, det skal ikke være Humbugforretninger eller Skinforretninger, men virkelige Forretninger, der forøger vor Eksport til Udlandet; men naar de er det, og de ikke er i Strid med Handelsaftaler og ikke skader vor Eksport i det hele

taget, saa skal disse Forretninger efter vor Opfattelse gennemføres i den Udstrækning, det paa dette Grundlag er muligt. Og naar Ministeren ikke vil det, saa er denne Administration af Loven, jeg vil ikke sige imod Loven, for Ministeren har jo Magten dertil i Henhold til den Affattelse, Loven har faaet, men det er en Administration og en Politik, som efter vor Opfattelse gennem sin Forhindring af den største mulige Eksport og derigennem ogsaa Import er ødelæggende for Landet som Helhed og er uretfærdig over for Eksporterhvervene.

Hans Nielsen: Jeg vil fuldstændig tilbagevise alle de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Prieme og nu delvis gentaget af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen over for Ministerens Administration af Valutaloven. De Herrer har ikke nogen som helst reel Begrundelse for disse stærke Ord, og de er i og for sig ikke Modsigelse værd. Det, jeg synes karakteriserer det ærede Medlem Hr. Priemes Udtalelser og i maaske endnu højere Grad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens, er en vis handelspolitisk Eventyrlyst; det er Drømmerier om, at blot der kommer nogle andre Mennesker til at handle, saa skal de lave ganske anderledes Forretning end de, der har gjort det paa normal Maade. Det tror jeg slet ikke paa.

Jeg vil gerne over for Ministeren indprente hans Forpligtelse til at sørge for, at vi holder vor Overenskomst med England og ogsaa den Overenskomst, vi har med Tyskland, og at der ikke træffes Handelsaftaler af privat Karakter, som paa nogen Maade kunde begrænse Mulighederne for, at vi kan aftage de Varer, som det er nødvendigt at aftage saavel fra Tyskland som fra England, for at vi kan opretholde vore Handelsforbindelser med disse to Lande og eventuelt udvikle dem. Det vilde efter min Mening være en stor Letsindighed, om man lod sig forlede af Lygtmænd til at gaa bort fra det engelske og det tyske Marked, som indtil dette Øjeblik har været det danske Landbrugs bedste Kunder.

Nu har det ærede Medlem Hr. Prieme stillet en Dagsorden, hvori det foreslaas, at der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer. Ja, jeg maa rigtignok spørge det ærede Medlem: Hvad er det for Rædsler, det ærede Medlem vil nedkalde over de stakkels Handelsfolk, der er her i Landet? Vi har en Valutacentral, vi har et Valutaraad, vi har et Valutanævn, vi har Rigsdagens Valutaudvalg, vi har Valutaappelludvalget, og nu skal vi have et Oplysningsvaluta-